

ומתוציאין: אמר ר' חייא מיווסתיניא, משנתנו מדברת בחתאת של שער נשיא שהוא זכר. ומדובר באופן שփריש שניים לאחריות ואבד אחד מהם, ומכיון ששניהם ראויים להיות עולה, אם הקריב אחד, יתחייב על חברו אם יעלנו בחוץ.

ומקשין: מי דמי חטאת לאשם דבר הונא, עד שנחיב על העלאתה בחוץ? והרי ה там, באופן שנקט ר' הונא, האשם כשר לעולה, כי שם זבר, ועולה גם היא זבר. אבל הכא, חטאתי, נקבה היא ואינה ראוייה לעולה כלל!

הדרן על השוחט והמעלה

אלא דמיה, חייב, כיוון שגם היא גופה מתיקבלת בפנים, וכדבריו לעיל [ה, ב] שדין רעה מדאוריתא, ותוס' חלקו בזה וסבירו שהיא דרבנן. וראה כתבי הגראי"ז לתמורה [כג, א].

מה צריך להביא את דברי ר' הונא אמר ר' שאין צריך עקירה, והרי אפילו אם צריך, די בכך שעומד ליעקר, ואמנם רשיי [סדרה הא] כתוב דاع"ג דלכתחילה לא קרבה היא גופה לעולה